

Underbilag 13 til bilag 1

Ingrid Larsen.

Hillerød, den 12. januar 1950.

Hr. ekspeditionssekretær K. B. Rønn, ministeriet for handel, industri og søfart, Slotsholmsgade 10, København K.

Som svar på rigsdagsudvalgets skrivelse af 14. december f. å. og ministeriets skrivelse af 6. januar d. å. kan jeg svare, at jeg som repræsentant for forbrugerne må fastholde mit standpunkt i lukkelovsudvalget af 1947 om, at butikkerne lukketider på lørdagen i en permanent tilladelseslov for normale tider, hvad den kommende lov jo skal være, næppe bør sættes tidligere end til kl. 16.

Ikke mindst for de mange unge husmødre med børn vanskeliggøres deres lørdagsarbejde ved den tidlige lukketid; de må gå i byen om formiddagen uden at kunne få tid til at ordne deres hjem før indkøbene og må tage børnene med. Forbrugerne har et naturligt krav på, at de atter får den gode service før den sidste verdenskrig tilbage efter disse 10 besværlige år med dårlige indkøbsmuligheder. Dette gælder såvel unge mødre, de udearbejdende og landhusmødrene samt mange byhusmødre.

Provinshandelen løber efter min formening den risiko, at landboerne lægger en stor del af indkøbene i den forretning, der er dem nærmest. Den tidlige lørdagslukning kan bevirke dette, hvad betyder færre forretninger at overtage i byerne for ungdommen. Friheden kan blive dyrt betalt.

Det er heller ikke så godt med love, der overtrædes for meget, hvad der med de nuværende lukketider f. eks. sker i sommertiden. Det er også kedeligt at indskrænke retten for indehaveren af en forretning til at arbejde med egen arbejdskraft i sin bedrift.

Professor Hurwitz' forslag i et af de sidste møder om slet ikke at have nogen lukkelov, men kun en helligdagslov og en udvidet arbejderbeskyttelseslov, der også omfattede handelsmedhjælperne, var mulig mest logisk og fritog samfundet for alle de nuværende lovovertrædelser. Dette kendes fra udlandet.

Deres ærbødige

Ingrid Larsen.